

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การรับรู้การดูแลของผู้ป่วยจิตเวชในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว
จังหวัดน่าน

ผู้เขียน นางกรรณิการ์ เลื่อมใส

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา ประธานกรรมการ
อาจารย์ สิริลักษณ์ วรรณนะพงษ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การรับรู้การดูแลของผู้ป่วยจิตเวชเป็นการสะท้อนประสบการณ์ที่ผู้ป่วยได้รับจากการดูแลขณะรับการรักษาในโรงพยาบาล การศึกษาเชิงพรรณนาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้การดูแลของผู้ป่วยจิตเวชในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน ประชากรคือผู้ป่วยจิตเวชที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว พ.ศ. 2549 จำนวน 87 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการรับรู้การดูแล ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงโดย ต๊ะปิ่นตา และคณะ (2544) โดยมีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.93 และผู้ศึกษาหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ 0.92 ข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่าประชากรมีการรับรู้การดูแลโดยรวมต่อการดูแลของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัวอยู่ในระดับ ดี ($\mu = 2.76$, $\sigma = 0.68$) โดยการรับรู้การดูแลรายข้อ พบประชากรมีการรับรู้การดูแลในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัวในระดับ ดีมาก 4 ข้อ คือ ความสุภาพอ่อนโยน และความเป็นมิตรของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 41.10 ความมั่นใจและ ความไว้วางใจที่รู้สึกต่อเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 39.10 การให้คำแนะนำก่อนกลับบ้าน ร้อยละ 35.60 และเจ้าหน้าที่ให้เกียรติและยอมรับในศักดิ์ศรีของท่าน ร้อยละ 34.50 การรับรู้การดูแลรายข้อที่มีการรับรู้การดูแลระดับ ไม่ค่อยดี 7 ข้อ โดยมี 3 ข้อที่คิดเป็นร้อยละ 3.40 เท่ากัน คือ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย ข้อมูลที่ได้รับชัดเจน สมบูรณ์เกี่ยวกับการตรวจต่างๆ การรักษา สิ่งที่น่าคาดหวัง และการยอมรับฟังความคิดเห็น การถามความคิดเห็นให้ผู้ป่วยได้มีโอกาสเลือก ส่วนอีก 4 ข้อ มีร้อยละ 2.30 เท่ากัน คือ ความสะดวก

ที่จะได้รับข้อมูล เจ้าหน้าที่ที่มีความตั้งใจที่จะตอบคำถาม ข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ที่มีความ
สม่ำเสมอ การให้คำแนะนำก่อนกลับบ้าน การให้ความร่วมมือหลังจากท่านออกจากโรงพยาบาล

การรับรู้การดูแลของผู้ป่วยจิตเวชในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัวของประชากร
โดยรวมแม้จะอยู่ในระดับดี แต่ก็ยังสามารถพัฒนาให้อยู่ในระดับดีมากต่อไป ดังนั้นควรมี การ
พัฒนาคุณภาพบริการอย่างต่อเนื่องในทุกข้อ ส่วนข้อที่อยู่ในระดับไม่ค่อยดีก็ควรได้รับ การพัฒนา
แม้จะมีผู้ตอบไม่มาก ได้แก่ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย ข้อมูลที่ได้รับชัดเจน สมบูรณ์เกี่ยวกับ
การตรวจต่างๆ การรักษา สิ่งที่คาดหวัง การยอมรับฟังความคิดเห็น การถามความคิดเห็นให้ผู้ป่วย
ได้มีโอกาสเลือก ความสะดวกที่จะได้รับข้อมูลเจ้าหน้าที่ที่มีความตั้งใจที่จะตอบคำถาม ข้อมูลที่ได้รับ
จากเจ้าหน้าที่ที่มีความสม่ำเสมอ การให้คำแนะนำก่อนกลับบ้าน การให้ความร่วมมือหลังจากท่าน
ออกจากโรงพยาบาล ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพของ การดูแลที่ดีที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Perception of Care Among Psychiatric Patients in Pua Crown Prince Hospital, Nan Province

Author Mrs. Kannika Luemsai

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Dr. Darawan Thapinta Chairperson

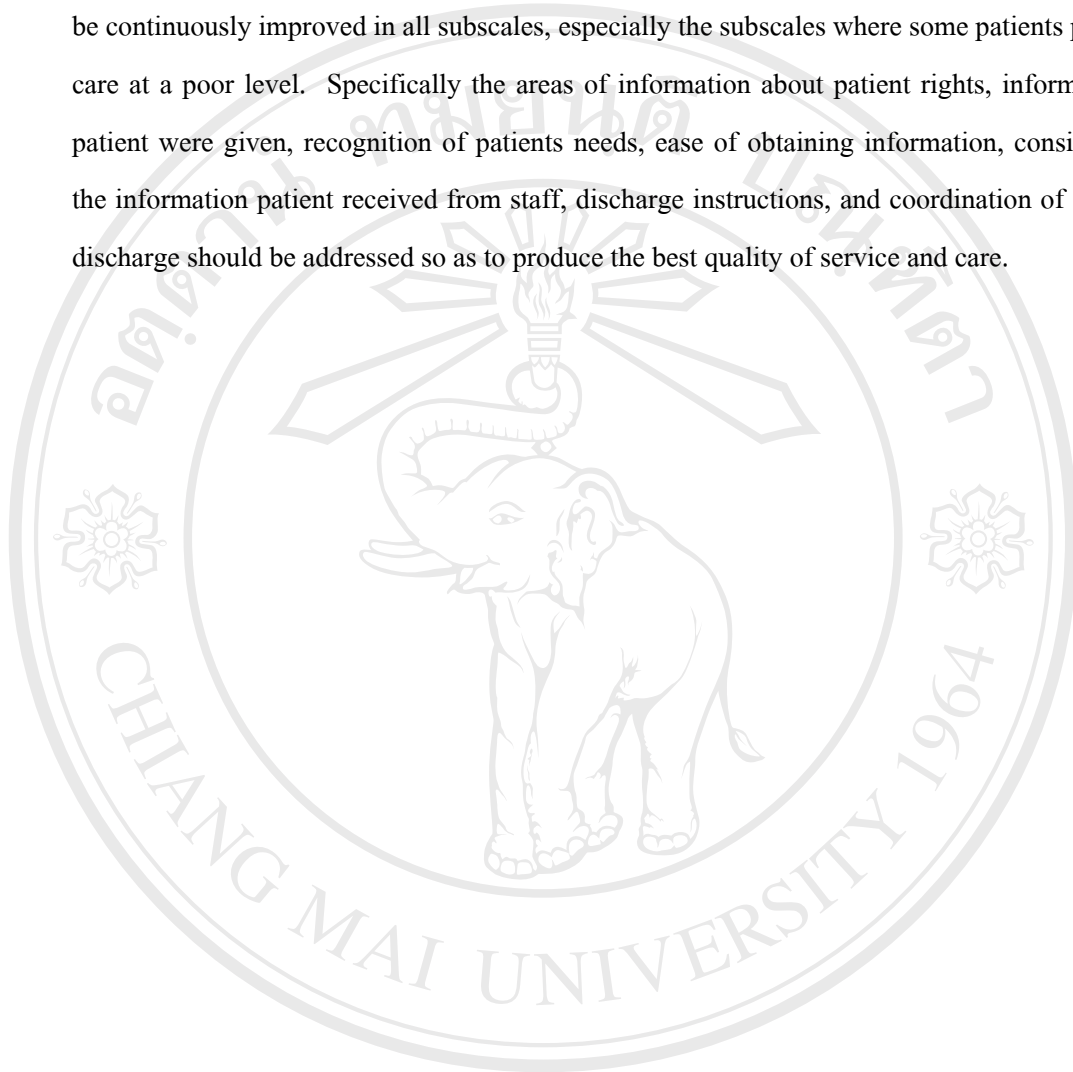
Lecturer Siriluck Vadtanapong Member

ABSTRACT

Perception of Care among Psychiatric Patients reflects the patient's experience in receiving care while hospitalization. The purpose of this descriptive study was to investigate the level of perception of care among psychiatric Patients in Pua Crown Prince Hospital, Nan Province. The study population consisted of 87 hospitalized psychiatric patients in 2006. The instrument used was a Perception of Care questionnaire translated and modified by Thapinta et al. (2001). The content validity was .93. The reliability obtained by Cronbach's alpha coefficient was .92. Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results revealed the overall score of Perception of Care among Psychiatric patients in Pua Crown Prince Hospital was at a good level ($\mu= 2.76, \sigma= 0.68$). Considering each subscale, the four subscales that were at excellent level included courtesy and friendliness of staff (41.10%), confidence and trust the patient felt towards the staff (39.10%), discharge instructions (35.60%), respect and dignity shown to patient (34.50%). The seven subscales that were at a poor level included three that revealed 3.40% received no information about patient rights, information patients were given, and recognition of patient needs. Whereas four subscales equally revealed 2.30% reported ease of obtaining information, consistency of the information the patient received from staff, discharge instructions and coordination of care after discharge.

Although the overall score of perception of care obtained from this study is at a good level, the quality can developed to a very good or excellent level. Therefore, the services should be continuously improved in all subscales, especially the subscales where some patients perceived care at a poor level. Specifically the areas of information about patient rights, information the patient were given, recognition of patients needs, ease of obtaining information, consistency of the information patient received from staff, discharge instructions, and coordination of care after discharge should be addressed so as to produce the best quality of service and care.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved